

ZBIERKA **ZÁKONOV**
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1993

Vyhlásené: 15. 02. 1993 Časová verzia predpisu účinná od: 1. 01. 2004 do: 31. 03. 2005

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

40

ZÁKON

NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

z 19. januára 1993

o štátnom občianstve Slovenskej republiky

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

§ 1

Účel zákona

Tento zákon ustanovuje podmienky na nadobúdanie a stratu štátneho občianstva Slovenskej republiky.¹⁾

PRVÁ ČASŤ

NADOBÚDANIE ŠTÁTNEHO OBČIANSTVA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

§ 2

Určenie štátneho občianstva Slovenskej republiky

Osoba, ktorá bola k 31. decembru 1992 štátnym občanom Slovenskej republiky podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 206/1968 Zb. o nadobúdaní a strate štátneho občianstva Slovenskej socialistickej republiky v znení zákona č. 88/1990 Zb., je štátnym občanom Slovenskej republiky podľa tohto zákona.

§ 3

Voľba štátneho občianstva Slovenskej republiky

(1) Osoba, ktorá bola k 31. decembru 1992 štátnym občanom Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a nie je štátnym občanom Slovenskej republiky podľa § 2, môže si zvoliť štátne občianstvo Slovenskej republiky.

(2) Voľbu štátneho občianstva podľa odseku 1 možno vykonať do 31. decembra 1993 písomným vyhlásením podaným na obvodnom úrade na území Slovenskej republiky, v cudzine na diplomatickej misii alebo na konzulárnom úrade Slovenskej republiky, podľa miesta pobytu. Manželia môžu vyhlásenie o voľbe urobiť spoločne.

(3) Z vyhlásenia vykonaného podľa odseku 2 musí byť zrejmé

- a) totožnosť osoby, ktorá vyhlásenie podáva,
- b) skutočnosť, že osoba, ktorá vyhlásenie podáva, bola k 31. decembru 1992 štátnym občanom Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky,
- c) miesto narodenia a miesto pobytu k 31. decembru 1992.

§ 4**Štátne občianstvo maloletých**

(1) Ak sú rodičia štátnymi občanmi Slovenskej republiky podľa § 2 alebo sa podľa § 3 stanú štátnymi občanmi Slovenskej republiky, majú ich štátne občianstvo aj ich maloleté deti²⁾; ak žije len jeden z rodičov, sleduje dieťa jeho štátne občianstvo.

(2) Ak jeden z rodičov má iné občianstvo ako štátne občianstvo Slovenskej republiky, rodičia uvedú vo svojom vyhlásení o štátnom občianstve podľa § 3 aj maloleté deti. Ak žijú obidvaja rodičia, vyžaduje sa ich súhlasné vyhlásenie.

(3) V prípade, že súd zveril výchovu maloletej osoby iba jednému z rodičov a rodičia nepodali súhlasné vyhlásenie, sleduje dieťa štátne občianstvo toho rodiča, ktorý má maloleté dieťa zverené do výchovy.

(4) Pokiaľ sa rodičia nedohodnú na súhlasnom vyhlásení podľa odseku 2, nahradí ho rozhodnutie súdu na základe návrhu jedného z rodičov alebo zákonného zástupcu maloletého.

(5) Súhlas podľa odseku 2 sa nevyžaduje, ak druhý rodič je pozbavený rodičovských práv, alebo jeho rodičovské práva sú obmedzené, alebo jeho pobyt nie je známy, alebo je pozbavený spôsobilosti na právne úkony, alebo jeho spôsobilosť na právne úkony je obmedzená.

§ 5**Narodenie**

(1) Štátne občianstvo Slovenskej republiky nadobúda dieťa,

- a) ktorého aspoň jeden z rodičov je štátnym občanom Slovenskej republiky, alebo
- b) narodené na území Slovenskej republiky, ktorého rodičia sú bez štátnej príslušnosti, alebo
- c) narodené na území Slovenskej republiky, ktorého rodičia sú cudzími štátnymi príslušníkmi a narodením nenadobúda štátne občianstvo žiadneho z nich.

(2) Ak sa nepreukáže cudzie štátne občianstvo, považuje sa za štátneho občana Slovenskej republiky dieťa, ktoré

- a) sa narodilo na území Slovenskej republiky, alebo
- b) bolo nájdené na území Slovenskej republiky a ktorého rodičia nie sú známi, pokiaľ sa nepreukáže, že nadobudlo narodením štátne občianstvo iného štátu.

(3) Štátnym občanom Slovenskej republiky je dieťa cudzieho štátneho občana a štátneho občana Slovenskej republiky aj vtedy, ak sa neskôr preukáže, že štátny občan Slovenskej republiky nie je jeho rodičom.

§ 6**Osvojenie**

Ak bolo dieťa, ktoré nie je štátnym občanom Slovenskej republiky, nezrušiteľne osvojené³⁾ osvojiteľom alebo osvojiteľmi, z ktorých aspoň jeden je štátnym občanom Slovenskej republiky, nadobúda osvojením štátne občianstvo Slovenskej republiky.

Udelenie

§ 7

(1) Štátne občianstvo Slovenskej republiky možno udeliť na žiadosť osobe, ktorá nie je štátnym občanom Slovenskej republiky a ktorá

- a) má nepretržitý trvalý pobyt⁴⁾ na území Slovenskej republiky aspoň 5 rokov a ovláda slovenský jazyk,
- b) nebola za uplynulých 5 rokov právoplatne odsúdená za úmyselný trestný čin.

(2) Na prospech žiadateľa o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky je,

- a) ak nemá iné štátne občianstvo alebo
- b) ak preukáže, že podľa práva štátu, ktorého je príslušníkom, urobil právny úkon na stratu alebo zánik tohto štátneho občianstva.

(3) Bez ohľadu na splnenie podmienok uvedených v odseku 1 možno udeliť štátne občianstvo Slovenskej republiky žiadateľovi,

- a) ktorý uzavrel manželstvo so štátnym občanom Slovenskej republiky, alebo
- b) z dôvodov hodných osobitného zreteľa, najmä ak ide o osobu, ktorá sa významne zaslúžila o prínos pre Slovenskú republiku v oblasti ekonomickej, vedeckej, kultúrnej a technickej, alebo o osobu, ktorej bolo priznané postavenie zahraničného Slováka.^{4a)}

(4) Manželia môžu žiadať o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky v spoločnej žiadosti. Žiadosť každého z manželov sa posudzuje samostatne. Maloleté deti, ktoré ich rodič uviedol vo svojej žiadosti, nadobúdajú štátne občianstvo spolu s rodičom. Ak žiadateľ vo svojej žiadosti uvedie maloleté deti, na udelenie štátneho občianstva týmto deťom sa vyžaduje súhlas druhého rodiča. V ďalšom platia podmienky podľa § 4 ods. 5.

(5) Osobe, ktorej bývalé československé štátne občianstvo zaniklo alebo ktorá stratila československé štátne občianstvo v dôsledku dlhodobej neprítomnosti podľa § 31 a 32 zákonného článku L z roku 1879 o nadobudnutí a strate uhorského štátneho občianstva, alebo uzavretím manželstva podľa § 34 zákonného článku L z roku 1879 o nadobudnutí a strate uhorského štátneho občianstva, alebo podľa § 2 zákona č. 102/1947 Zb. o nadobudnutí a strate československého štátneho občianstva sobášom, alebo podľa § 5 zákona č. 194/1949 Zb. o nadobúdaní a strácaní československého štátneho občianstva, možno udeliť štátne občianstvo Slovenskej republiky bez splnenia podmienky uvedenej v odseku 1 písm. a).

(6) V mene osoby, ktorá je rozhodnutím súdu pozbavená spôsobilosti na právne úkony alebo ktorej spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, je oprávnený podať žiadosť o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky súdom ustanovený opatrovník.

§ 8

(1) Štátne občianstvo Slovenskej republiky udeľuje Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Žiadosť o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky sa podáva na krajskom úrade.

(2) Štátne občianstvo sa nadobúda doručením listiny o udelení štátneho občianstva Slovenskej republiky.

DRUHÁ ČASŤ
STRATA ŠTÁTNEHO OBČIANSTVA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

§ 9

(1) Štátne občianstvo Slovenskej republiky možno stratíť len prepustením zo štátneho zväzku na vlastnú žiadosť.

(2) Zo štátneho zväzku možno prepustiť osobu, ktorá preukáže, že má štátne občianstvo iného štátu, alebo prísľub jeho udelenia v prípade prepustenia zo štátneho zväzku, alebo ak možno dôvodne predpokladať jeho nadobudnutie v prípade jej prepustenia zo štátneho zväzku.

(3) Zo štátneho zväzku nemožno prepustiť osobu,

- a) proti ktorej sa vedie trestné stíhanie, prípadne je vo výkone trestu, alebo nemá vykonaný trest uložený rozsudkom súdu Slovenskej republiky,
- b) ktorá má nedoplatky na daniach a verejných dávkach v Slovenskej republike.

(4) Pri rozhodovaní o žiadosti o prepustenie zo štátneho zväzku Slovenskej republiky na prospech žiadateľa je, že

- a) uzavrel manželstvo s cudzím štátnym občanom a žije, prípadne mieni žiť v cudzine, alebo
- b) nadobudol štátne občianstvo udelením po uzavretí manželstva so štátnym občanom Slovenskej republiky, pokiaľ toto manželstvo zaniklo alebo bolo rozvedené, alebo
- c) jedným z rodičov maloletého dieťaťa, ktoré je štátnym občanom Slovenskej republiky, je cudzí štátny občan a dieťa je, alebo bude vychovávané v cudzine, alebo
- d) je osvojencom a jeho osvojiteľom je cudzí štátny občan a osvojenec je, alebo bude vychovávaný v cudzine, alebo
- e) dosiahol plnoletosť, narodil sa v cudzine a nikdy nemal trvalý pobyt na území Slovenskej republiky.

(5) Manželia môžu žiadať o prepustenie zo štátneho zväzku Slovenskej republiky v spoločnej žiadosti. Žiadosť každého z manželov sa posudzuje samostatne. V prípade maloletých detí, ktoré rodič uviedol vo svojej žiadosti o prepustenie zo štátneho zväzku Slovenskej republiky, štátne občianstvo detí sa stráca spolu so štátnym občianstvom rodičov. V ďalšom platia podmienky podľa § 4 ods. 4.

(6) V mene osoby, ktorá je rozhodnutím súdu pozbavená spôsobilosti na právne úkony alebo ktorej spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, je oprávnený podať žiadosť o prepustenie zo štátneho zväzku Slovenskej republiky súdom ustanovený opatrovník.

(7) O prepustení zo štátneho zväzku Slovenskej republiky rozhoduje krajský úrad. Štátne občianstvo sa stráca dňom doručenia listiny o prepustení zo štátneho zväzku Slovenskej republiky.

TRETIA ČASŤ
SPOLOČNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 10

Štátne občianstvo Slovenskej republiky je rovnocenné bez ohľadu na právny titul jeho nadobudnutia.

§ 11

Osvedčenie o štátnom občianstve Slovenskej republiky vydáva príslušný krajský úrad (§ 16).

§ 12

(1) Právne účinky vyhlásenia podľa § 3 ods. 2 nastanú dňom podania vyhlásenia.

(2) Orgán, ktorý vyhlásenie prijal, vydá potvrdenie o prijatí vyhlásenia s vyznačením dátumu vyhlásenia.

§ 13

Vyhlásenie vykonané podľa § 3 tohto zákona je oslobodené od správneho poplatku.

§ 14

Na žiadosť Ministerstva vnútra Slovenskej republiky alebo krajského úradu sú štátne orgány, obce, ako aj právnické a fyzické osoby povinné oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre rozhodovanie podľa tohto zákona.

§ 15

Ak sa podľa tohto zákona podaniu žiadateľa vyhovie v plnom rozsahu, nevydáva sa rozhodnutie v správnom konaní.

§ 16

Miestna príslušnosť podľa tohto zákona sa spravuje trvalým pobytom osoby, o ktorej štátne občianstvo ide. Ak osoba nemá trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, spravuje sa miestna príslušnosť podľa jej posledného trvalého pobytu na území Slovenskej republiky; ak nemala trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, je príslušný podľa § 3 ods. 2 Obvodný úrad Bratislava I a podľa § 9 a 11 Krajský úrad v Bratislave.

§ 17

V prípade, že medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná, upravuje niektoré otázky vo veci štátneho občianstva odlišne od tohto zákona, platí úprava v medzinárodnej zmluve.

§ 18

Žiadosti o udelenie štátneho občianstva alebo o prepustenie zo štátneho zväzku nevybavené do účinnosti tohto zákona sa považujú za žiadosti podané podľa tohto zákona.

§ 19

Ústrednú evidenciu udelení a strát štátneho občianstva Slovenskej republiky vedie Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky; krajskú evidenciu vedie krajský úrad.

§ 20

Zrušujú sa:

1. zákon č. 194/1949 Zb. o nadobúdaní a strácaní československého štátneho občianstva v znení zákona č. 72/1958 Zb., zákona č. 165/1968 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 206/1968

Zb. a zákona č. 88/1990 Zb.;

2. zákon Slovenskej národnej rady č. 206/1968 Zb. o nadobúdaní a strate štátneho občianstva Slovenskej socialistickej republiky v znení čl. I zákona č. 88/1990 Zb.

§ 21

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Ivan Gašparovič v. r.

Vladimír Mečiar v. r.

- 1) Článok 5 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb.
- 2) § 8 Občianskeho zákonníka.
- 3) § 74 zákona č. 94/1963 Zb. o rodine v znení zákona č. 132/1982 Zb.
- 4) § 7 zákona č. 123/1992 Zb. o pobyte cudzincov na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.
- 4a) Zákon č. 70/1997 Z. z. o zahraničných Slovákoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

